גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (NYC)
הדלקת הנרות.................**6:27**
מוצאי שב"ק.....................**7:51**

שיעורים כסדרן
נ"ך.................יחזקאל ט"ז-י"ז
בבלי.........................מעילה י"ג
ירושלמי....................שבת כ"ח
תוספתא.........סנהדרין פרק ה'
רמב"ם..................נזקי ממון י'

ראש השנה, שנת תש"פ לפ"ק — *שנה 9, גליון 1 (415)*

אַ מַעֲשֶׂה אוֹיף דִי פַּרְשָׁה

בָּאתִי לַעֲמֹד וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ
עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלָחוּנִי

מוֹהֲרָא"ש זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה הָאט דֶערְצֵיילְט, אַז דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי ר' מֶענְדֶעלֶע מִרִימְנוֹב זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, אִיז גֶעוֶוען דֶער בַּעַל תְּפִלָּה קָבוּעַ רֹאשׁ הַשָּׁנָה בַּיי זַיין הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן, דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ פוּן לִיזֶענְסְק זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ; אֵיין יָאר הָאט זִיךְ גֶעמַאכְט אַז עֶר הָאט נִישְׁט גֶעוָואלְט צוּגֵיין צוּם עָמוּד, עֶר הָאט זִיךְ בַּאהַאלְטְן פַאר'ן דַאוֶוענֶען אַז מֶען זָאל אִים נִישְׁט קֶענֶען טְרֶעפְן, אַזוֹי זָאל מֶען דַארְפְן צוּ שִׁיקְן אַ צְוֵויטְן צוּם עָמוּד. דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ הָאט אָבֶער נִישְׁט גֶעוָואלְט גֵיין דַאוֶוענֶען בִּיז וִוילַאנְג מֶען טְרֶעפְט אִים, וַוייל עֶר הָאט נִישְׁט גֶעוָואלְט מֶען זָאל צוּשִׁיקְן אַ צְוֵוייטְן צוּם עָמוּד. זֶענֶען דִי תַּלְמִידִים אִים גֶעגַאנְגֶען זוּכְן, בִּיז מֶען הָאט אִים גֶעטְרָאפְן דָארְט וואוּ עֶר אִיז גֶעוֶוען בַּאהַאלְטְן. מֶען הָאט אִים גֶעזָאגְט אַז דֶער רֶבִּי וִויל נִישְׁט גֵיין דַאוֶוענֶען בִּיז עֶר קוּמְט צוּרִיק אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ זַיין דֶער בַּעַל תְּפִלָּה. עֶר הָאט נִישְׁט גֶעהַאט קַיין בְּרֵירָה, אִיז עֶר אַרַיין גֶעקוּמֶען אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ אוּן צוּגֶעגַאנְגֶען צוּם עָמוּד אַזוֹי וִוי יָאר יֶערְלִיךְ.

נָאכְ'ן דַאוֶוענֶען הָאט מֶען אִים גֶעמוּטְשֶׁעט עֶר זָאל זָאגְן פַארְוָואס עֶר הָאט נִישְׁט גֶעוָואלְט דַאוֶוענֶען פַאר'ן עָמוּד, הָאט עֶר זֵיי גֶעעֶנְטְפֶערְט אַזוֹי: "כַּךְ מְקוּבְּלַנִי, אַז וֶוער עֶס אִיז אַ בַּעַל תְּפִלָּה רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּן יוֹם כִּיפּוּר דַארְף זַייעֶר אַכְטוּנְג גֶעבְן פוּן חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּאָב צוּ לֶערְנֶען גְמָרָא יֶעדְן אֵיינְצִיגְן טָאג, הֱיוֹת אִיךְ בִּין גֶעוֶוען אוּנְטֶערְוֶועגְנְס פוּן מַיין שְׁטָאט פְּרִיסְטִיק צוּ קוּמֶען קַיין לִיזֶענְסְק, אוּן אִיךְ הָאבּ גֶעהַאט אַסַאךְ טִירְדוֹת, אִיז מִיר נִישְׁט אוֹיסְגֶעקוּמֶען יֶעדְן טָאג צוּ לֶערְנֶען גְמָרָא, דֶערִיבֶּער הָאבּ אִיךְ זִיךְ בַּאהַאלְטְן, וַוייל אִיךְ בִּין נִישְׁט רָאוּי צוּ דַאוֶוענֶען פַאר'ן עָמוּד".

זֶעט מֶען פוּן דֶעם – הָאט מוֹהֲרָא"ש אוֹיסְגֶעפִירְט – וָואס הֵייסְט לֶערְנֶען גְמָרָא, אַז דָאס רֵיינִיגְט אוּן הֵיילִיגְט דֶעם מֶענְטְשׁ.

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה בֹּא תשע"ח)

מוֹהֲרָא"ש דֶערְצֵיילְט

וָואס נֶעמְט מֶען אַהֵיים פוּן אוּמַאן?

צוּ זַיין רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִין אוּמַאן בַּיים הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן אִיז אַ גֶעוַואלְדִיגֶע זְכוּת וָואס מֶען קֶען זִיךְ גָארְנִישְׁט פָארְשְׁטֶעלְן דִי גְרוֹיסְקֵייט דֶערְפוּן, דֶער רֶבִּי הָאט גֶעזָאגְט (חַיֵּי מוֹהֲרַ"ן סִימָן ת"ג) אַז וֶוער עֶס אִיז זוֹכֶה צוּ זַיין בַּיי אִים אוֹיף רֹאשׁ הַשָּׁנָה, דַארְף זַיין זֵייעֶר פְרֵיילִיךְ, "אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַּקִּים כִּי חֶדְוַת ה' הִיא מָעֻזְּכֶם" (נְחֶמְיָה ח, י). דֶער רֶבִּי הָאט זִיךְ אַמָאל אוֹיסְגֶעדְרוּקְט (חַיֵּי מוֹהֲרַ"ן סִימָן תצ"א): "וֶוער עֶס אִיז גֶעוֶוען בַּיי מִיר רֹאשׁ הַשָּׁנָה, דַארְף נִישְׁט פַאסְטְן קַיין אֵייגֶענֶע תַּעֲנִיתִים תְּשׁוּבָה צוּ טוּן; אוּן וֶוער עֶס אִיז נִישְׁט גֶעוֶוען בַּיי מִיר רֹאשׁ הַשָּׁנָה וֶועט אִים נִישְׁט הֶעלְפְן דָאס פַאסְטְן", אַזוֹי שְׁטַארְק הָאט דֶער רֶבִּי מַחְשִׁיב גֶעוֶוען וֶוער עֶס אִיז זוֹכֶה צוּ זַיין בַּיי אִים אוֹיף רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

דֶערִיבֶּער דַארְפְן מִיר זַיין זֵייעֶר פְרֵיילִיךְ אַז מִיר הָאבְּן זוֹכֶה גֶעוֶוען אִיבֶּערְצוּקוּמֶען אַלֶע שְׁוֶועריִקְייטְן אוּן קוּמֶען צוּם רֶבִּי'ן אוֹיף רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ פִירְן זִיךְ צוּ טַאנְצְן אוּן זִיךְ פְרֵייעֶן מוֹצָאֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוֹיף דִי גְרוֹיסֶע זְכוּת אַז מִיר הָאבְּן זוֹכֶה גֶעוֶוען צוּ זַיין אִין אוּמַאן בַּיים רֶבִּי'ן אוֹיף רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

וָואס נֶעמְט מֶען אַהֵיים?

אַז מִיר זֶענֶען זוֹכֶה צוּ זַיין בַּיים רֶבִּי'ן, דַארְפְן מִיר הָאבְּן שֵׂכֶל אוּן מִיטְנֶעמֶען פוּן דִי הֵיילִיגֶע לִמּוּדִים פוּן רֶבִּי'ן, אַהֵיים נֶעמֶען אוֹיפְ'ן גַאנְצְן יָאר דִי אַלֶע לִמּוּדִים וָואס דֶער רֶבִּי לֶערְנְט אוּנְז, אַז דָאס זָאל אוּנְז בַּאגְלֵייטְן אוֹיף שְׁטֶענְדִיג אוּן אוּנְז פִירְן אוֹיפְן רִיכְטִיגְן וֶועג.

דִי עֶרְשְׁטֶע זַאךְ וָואס דֶער רֶבִּי לֶערְנְט אוּנְז אִיז צוּ רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן,

<<<<<<

א גוטווארט

נִישְׁט קַיין חִילוּק וִוי וַוייט אַ מֶענְטְשׁ אִיז פַארְקְרָאכְן, קֶען עֶר זִיךְ אַלְץ צוּרִיק קֶערְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן. דִי הֵיילִיגֶע חֲכָמִים זָאגְן (תַּנָּא דְבֵי אֵלִיָּהוּ רַבָּא, פֶּרֶק כב) דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער זָאגְט: "אֲפִילוּ הִגְדִּיל אָדָם מֵאָה עֲבֵירוֹת זוּ לְמַעְלָה מִזּוּ - וְעָשָׂה תְּשׁוּבָה, הֲרֵינִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וָאֲקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתוֹ", אֲפִילוּ אַ מֶענְטְשׁ הָאט גֶעזִינְדִיגְט אוּן גֶעטוּן אִיבֶּער הוּנְדֶערְט עֲבֵירוֹת, אוֹיבּ טוּט עֶר תְּשׁוּבָה הָאבּ אִיךְ רַחֲמָנוּת אוֹיף אִים אוּן אִיךְ נֶעם אָן זַיין תְּשׁוּבָה, "וַאֲפִלּוּ עוֹמֵד אָדָם וּמְחָרֵף כְּלַפֵּי מַעְלָה, וְיַחֲזֹר וְיַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כּוּלָּם", אוּן אֲפִילוּ אַ מֶענְטְשׁ אִיז אַזוֹי וַוייט אַוֶועק גֶעפַאלְן אַז עֶר רֶעדְט אַנְטְקֶעגְן דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן רַחֲמָנָא לִצְלָן, אוֹיבּ טוּט עֶר תְּשׁוּבָה אִיז אִים דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער מוֹחֵל אוּן הָאט אִים לִיבּ.

בְּרוּדֶער טֵייעֶרֶער, דֶערְהַאלְט זִיךְ מִיט אַלֶע דַיינֶע כּוֹחוֹת! אַמָאל הָאט רֶבִּי נָתָן גֶערֶעדְט מִיט אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ אַז מֶען דַארְף זִיךְ דֶערְהַאלְטְן מִיט אַלֶע כּוֹחוֹת, וַוייל אוֹיף יֶעדְן אֵיינֶעם גֵייט אַרִיבֶּער שְׁוֶוערֶע בִּיטֶערֶע נִסְיוֹנוֹת; אִינְמִיטְן רֶעדְן הָאט עֶר זִיךְ צוּפֵייעֶרְט אוּן גֶעזָאגְט: "פַארְוָואס אִיז רֶבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי גֶעוֶוען רֶבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי? וַוייל עֶר הָאט גֶעהַאט דִי מָאס הִתְחַזְּקוּת! פַארְוָואס אִיז דֶער אֲרִ"י הַקָּדוֹשׁ גֶעוֶוען דֶער אֲרִ"י הַקָּדוֹשׁ? וַוייל עֶר הָאט גֶעהַאט דִי מָאס הִתְחַזְּקוּת! פַארְוָואס אִיז דֶער בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ גֶעוֶוען דֶער בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ? וַוייל עֶר הָאט גֶעהַאט דִי מָאס הִתְחַזְּקוּת! פַארְוָואס אִיז דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי גֶעוֶוען דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי? וַוייל עֶר הָאט גֶעהַאט דִי מָאס הִתְחַזְּקוּת! אוּן פַארְוָואס בִּין אִיךְ וָואס אִיךְ בִּין? וַוייל אִיךְ הָאבּ דִי מָאס הִתְחַזְּקוּת!" זֶעט מֶען פוּן דֶעם אַז אוֹיף אַלֶע צַדִּיקִים אִיז אִיבֶּער גֶעגַאנְגֶען וָואס אִיז אִיבֶּער גֶעגַאנְגֶען, אוּן נָאר וַוייל זֵיי הָאבְּן זִיךְ דֶערְהַאלְטְן זֶענֶען זֵיי צוּגֶעקוּמֶען צוּ זֵייעֶרֶע מַדְרֵיגוֹת.

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה נִצָּבִים תשע"ט)

הַנְהָגוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה

דֶער רֶבִּי זָאגְט (שִׂיחוֹת הָרַ"ן, סִימָן ב') אַז עֶס אִיז זֵייעֶר גוּט וֶוען מֶען וַוארְפְט זִיךְ אִינְגַאנְצְן אַרוֹיף אוֹיפְן אֵייבֶּערְשְׁטְן, מֶען פַארְלָאזְט זִיךְ אִינְגַאנְצְן אוֹיף אִים. דֶערְפַאר, יֶעדְן אִינְדֶערְפְרִי גְלַייךְ וֶוען מֶען שְׁטֵייט אוֹיף, אִיז זֵייעֶר גוּט אַז מֶען זָאל אִיבֶּער גֶעבְּן דֶעם טָאג פַארְן אֵייבֶּערְשְׁטְן. מֶען זָאגְט פַאר'ן אֵייבֶּערְשְׁטְן: "בַּאשֶׁעפֶער, אִיךְ גֶעבּ אִיבֶּער דֶעם הַיינְטִיגְן טָאג פַאר דִיר, אַלֶעס וָואס אִיךְ אוּן מַיינֶע קִינְדֶער אוּן אַלֶע וָואס זֶענֶען תָּלוּי אִין מִיר וֶועלְן טוּן, זָאל אַלֶעס זַיין אַזוֹי וִוי דוּ ווִילְסְט". אוּן דַאן דַארְף מֶען זִיךְ שׁוֹין גָארְנִישְׁט זָארְגְן אוֹיבּ עֶס פִירְט זִיךְ יָא גוּט אָדֶער נִישְׁט, וַוייל מֶען הָאט עֶס דָאךְ אִיבֶּערְגֶעגֶעבְּן פַאר'ן אֵייבֶּערְשְׁטְן, אוּן אוֹיבּ דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער ווִיל פִירְן דֶעם טָאג אַנְדֶערְשׁ, ווִיל מֶען אוֹיךְ נָאר אַזוֹי ווִי דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער ווִיל.

דִי זֶעלְבֶּע אִיז פַאר עֶס קוּמְט אַ שַׁבָּת אָדֶער אַ יוֹם טוֹב, גֶעבְּט מֶען עֶס אִינְגַאנְצְן אִיבֶּער פַארְן אֵייבֶּערְשְׁטְן, אוּן מֶען דַארְף זִיךְ מֶער גָארְנִישְׁט זָארְגְן, צִי מֶען הָאט יָא יוֹצֵא גֶעוֶוען וִוי עֶס דַארְף צוּ זַיין אָדֶער נִישְׁט, וַוייל מֶען הָאט עֶס אִיבֶּערְגֶעגֶעבְּן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן אוּן מֶען אִיז מַסְכִּים אַז עֶר זָאל עֶס פִירְן וִוי אַזוֹי עֶר ווִיל.

יֶעצְט, רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וֶוען מֶען הַאלְט בַּיים אָנְהוֹיבּ יָאר, קֶען מֶען אִיבֶּערְגֶעבְּן דֶעם גַאנְצֶע יָאר פַאר'ן אֵייבֶּערְשְׁטְן: "בַּאשֶׁעפֶער אִיךְ גֶעבּ דִיר אִיבֶּער דִי גַאנְצֶע יָאר, אַלֶע מַיינֶע מַחְשָׁבוֹת, מַעֲשִׂים אוּן דִיבּוּרִים פוּן דֶעם גַאנְצְן יָאר זָאלְן זַיין נָאר אַזוֹי וִוי דוּ ווִילְסְט, הֶעלְף מִיר אַז אִיךְ זָאל נָאר טוּן דַיין ווִילְן דֶעם גַאנְצְן יָאר, אִיךְ זָאל חַס וְשָׁלוֹם נִישְׁט טוּן קַיין שׁוּם עֲבֵירוֹת חַס וְשָׁלוֹם". אוּן אַזוֹי קֶען זִיךְ יֶעדֶער אוֹיסְשְׁמוּעֶסְן מִיטְ'ן אֵייבֶּערְשְׁטְן אַלֶע זַיינֶע רְצוֹנוֹת אוּן כִּיסוּפִים, וִוי שְׁטַארְק אִיז מַיין ווִילְן אִיז צוּ זַיין אַן עֶרְלִיכֶער אִיד.

מֶען קֶען זִיךְ גָארְנִישְׁט פָארְשְׁטֶעלְן דִי גְרוֹיסְקֵייט וֶוען אַ מֶענְטְשׁ זָאגְט אַרוֹיס זַיינֶע רְצוֹנוֹת צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן, אֲפִילוּ וֶוען עֶר אִיז נָאכְנִישְׁט אַזוֹי וואוֹיל, עֶר פִירְט זִיךְ נָאכְנִישְׁט אוֹיף אִינְגַאנְצְן וִוי עֶס דַארְף צוּ זַיין, זָאגְט עֶר אָבֶּער כָאטְשׁ פַאר'ן אֵייבֶּערְשְׁטְן וָואס עֶר וָואלְט בֶּאֱמֶת גֶעוָואלְט זַיין, וָואס עֶר וָואלְט בֶּאֱמֶת גֶעוָואלְט טוּן (לִיקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"א וְסִימָן ס"ו).

אוֹיבּ וֶועט מֶען אַזוֹי טוּן, וֶועט מֶען זִיכֶער זוֹכֶה זַיין צוּ אַ גוּט גֶעבֶּענְטְשְׁט יָאר אוּן צוּ אַ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה.

(הַנְהָגוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַף ט')

***

דֶער רֶבִּי זָאגְט (שִׂיחוֹת הָרַ"ן, סִימָן כ"א:): "רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַארְף מֶען הָאבְּן דֶעם קָאפּ אוֹיפְ'ן פְּלַאץ צוּ טְרַאכְטְן נָאר גוּטְס, אַז דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער וֶועט זִיכֶער נָאר גוּטְס טוּן מִיט אוּנְז, אוּן אוּנְז אָנְשְׁרַייבְּן אַ גוּטֶע יָאר".

דָאס אִיז אַזוֹי וִוי דָאס וָואס דֶער רֶבִּי זָאגְט (לִיקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א) אַז אַלֶעס וֶוענְדְט זִיךְ וָואס דֶער מֶענְטְשׁ טְרַאכְט, וואוּ דֶער מֶענְטְשׁ טְרַאכְט דָארְט אִיז דֶער גַאנְצֶער מֶענְטְשׁ, דֶערְפַאר וואוֹיל אִיז דֶער וָואס הָאט שֵׂכֶל אוּן עֶר טְרַאכְט נָאר גוּטְס אַ גַאנְץ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, "עֶס וֶועט זִיכֶער קוּמֶען דִי יָאר אַ גוּטֶע פֵיינֶע יָאר", "דָאס יָאר וֶועל אִיךְ זִיךְ פִירְן עֶרְלִיךְ", "דָאס יָאר וֶועל אִיךְ הָאבְּן גֶעלְט", "דָאס יָאר וֶועל אִיךְ לֶערְנֶען אַסַאךְ תּוֹרָה", "דָאס יָאר וֶועל אִיךְ הָאבְּן אַסַאךְ אִידִישׁ נַחַת פוּן מַיינֶע קִינְדֶער" אוּן אַזוֹי וַוייטֶער.

וֶוען אַ אִיד וֶועט אַזוֹי טוּן, וֶועט עֶר זִיכֶער הָאבְּן אַ גוּט גֶעבֶּענְטְשְׁט יָאר.

(הַנְהָגוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַף י"ב)

***

דֶער רֶבִּי זָאגְט (שִׂיחוֹת הָרַ"ן סִימָן כ"א:): "רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַארְף מֶען זֶען צוּ רֶעדְן וִוי וֵוייניגֶער". דֶערְפַאר פִירְן זִיךְ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ נִישְׁט צוּ רֶעדְן רֹאשׁ הַשָּׁנָה קַיין אִיבְּרִיגֶע זַאכְן.

דֶער רֶבִּי בְּרֶענְגְט פוּנֶעם הֵיילִיגְן בַּעַל שֵׁם טוֹב (לִיקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן קי"ג) אַז יֶעדֶער מֶענְטְשׁ פַּסְקְ'נְט אוֹיף זִיךְ אַלֵיין אַלֶע גְזֵירוֹת, מֶען פְרֶעגְט דֶעם מֶענְטְשׁ אוֹיף אַ צְוֵוייטְן: "וָואס הַאלְסְטוּ קוּמְט זִיךְ פַאר יֶענֶעם וָואס הָאט גֶעטוּן דָאס אוּן דָאס?" אוּן דֶער מֶענְטְשׁ עֶנְטְפֶערְט: "פַאר אַזַא זַאךְ קוּמְט אִים אַ גְרוֹיסֶע עוֹנֶשׁ!" אוּן עֶר כַאפְּט נִישְׁט אַז יֶעצְט הָאט עֶר גֶע'פַּסְקְ'נְט אוֹיף זִיךְ אַלֵיין.

סְפֶּעצִיעֶל אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה וָואס דֶעמָאלְט זֶענֶען אָפְן דִי סִפְרֵי חַיִּים וְסִפְרֵי מֵתִים, מֶען אִיז דַן יֶעדְן מֶענְטְשׁ וָואס עֶס וֶועט פַּאסִירְן מִיט אִים דֶעם גַאנְצְן יָאר, דַארְף מֶען זִיכֶער זַיין גֶעוָוארֶענְט, נִישְׁט צוּ רֶעדְן צוּ אַסַאךְ, וַוייל מֶען קֶען חַס וְשָׁלוֹם פַּסְקְ'נֶען פַאר זִיךְ אַ שְׁלֶעכְטֶע גְזַר דִין.

וואוֹיל אִיז דֶעם וָואס הִיט זַיין מוֹיל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּן רֶעדְט נִישְׁט וָואס מֶען דַארְף נִישְׁט, וֶועט עֶר זִיכֶער הָאבְּן אַ גְלִיקְלִיךְ אוּן גֶעשְׁמַאקֶע יָאר.

(הַנְהָגוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַף י"ד)

***

דֶער רֶבִּי זָאגְט (שִׂיחוֹת הָרַ"ן, סִימָן כ"א:) "רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַארְף מֶען זַיין פְרֵייליךְ, אוּן מֶען דַארְף אוֹיךְ וֵויינֶען רֹאשׁ הַשָּׁנָה".

בֶּאֱמֶת גֵייט דִי בֵּיידֶע זַאכְן אִינְאֵיינֶעם, פוּן אֵיין זַייט דַארְף מֶען זַיין זֵייעֶר פְרֵייליךְ אַז מֶען הָאט זוֹכֶה גֶעוֶוען צוּ קֶענֶען קוּמֶען צוּם רֶבִּי'ן וָואס אִיז מְחַזֵּק אוּן שְׁטַארְקְט יֶעדְן צוּרִיק צוּ קוּמֶען צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן, אָבֶּער דָאס טַאקֶע מַאכְט אוֹיךְ וֵויינֶען אוּן חֲרָטָה הָאבְּן פַארְוָואס בִּיז יֶעצְט אִיז מֶען נִישְׁט גֶעוֶוען וואוֹיל.

וואוֹיל אִיז דֶעם וָואס אִיז זוֹכֶה צוּ זַיין פְרֵייליךְ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אוּן עֶר וֵויינְט פַאר שִׂמְחָה אַז עֶר הָאט זוֹכֶה גֶעוֶוען צוּ קוּמֶען צוּם רֶבִּי'ן, וֶועט עֶר זִיכֶער הָאבְּן אַ פֵיינֶע גוּטֶע יָאר.

(הַנְהָגוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה דַף ט"ו)

>>>>>>

יֶעדֶער מֶענְטְשׁ זָאל רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן אוֹיף זַיין שְׁפְּרַאךְ. בַּיי אוּנְז אִיז דָאס אִידִישׁ, דַארְפְן מִיר זִיךְ צוּגֶעוואוֹינֶען צוּ רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן אוֹיף אִידִישׁ, צוּ דֶערְצֵיילְן פַאר'ן אֵייבֶּערְשְׁטְן אַלֶעס וָואס מֶען גֵייט דוּרְךְ, אַלֶע פְּרָאבְּלֶעמֶען מִיט וָואס מֶען מוּטְשֶׁעט זִיךְ בְּרוּחֲנִיּוּת וּבְגַשְׁמִיּוּת, אַזוֹי וִוי מֶען וָואלְט זִיךְ אוֹיסְגֶערֶעדְט פַאר אַן אֱמֶת'ן גוּטֶער חַבֶר.

עֶס אִיז נִישְׁט מֶעגְלִיךְ מַצְלִיחַ צוּ זַיין אוֹיף דֶער וֶועלְט אָן דִי עֵצָה פוּן רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן, עֶס אִיז נִישְׁט מֶעגְלִיךְ צוּ זַיין אַן עֶרְלִיכֶער אִיד אָן רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן, דֶער רֶבִּי זָאגְט (לִיקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ק') אַז אַלֶע צַדִּיקִים זֶענֶען צוּגֶעקוּמֶען צוּ זֵייעֶרֶע מַדְרֵיגוֹת נָאר דוּרְךְ דֶעם וָואס זֵיי הָאבְּן גֶערֶעדְט צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן.

דֶער מוֹיל אִיז דֶער שְׁלִיסְל צוּ הַצְלָחָה, מִיטְ'ן מוֹיל קֶען מֶען אָנְקוּמֶען צוּ אַלֶע גוּטֶע זַאכְן אוֹיף דֶער וֶועלְט, אֲפִילוּ וֶוען אַ מֶענְטְשׁ קוּקְט זִיךְ אָן אוּן עֶס זֶעט אִים בִּכְלַל נִישְׁט אוֹיס וִוי עֶר וֶועט נָאךְ אַמָאל מַצְלִיחַ זַיין אִין לֶעבְּן, זַיין גַאנְצֶע לֶעבְּן אִיז אֵיין שְׁטִיק דוּרְכְפַאל סֵיי בְּרוּחֲנִיּוּת אוּן סֵיי בְּגַשְׁמִיּוּת, וִויפִיל מָאל עֶר הָאט שׁוֹין פְּרוּבִּירְט זִיךְ אוֹיפְצוּהוֹיבְּן אוּן זִיךְ צוּ נֶעמֶען אִין דִי הֶענְט אַרַיין, אִיז עֶס קֵיינְמָאל נִישְׁט גֶעלוּנְגֶען. וֶוען אַ אִיד זָאל אָבֶּער וִויסְן דִי כֹּחַ וָואס עֶר הָאט אִין זַיין מוֹיל, וָואלְט עֶר אָנְגֶעהוֹיבְּן רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן, עֶר וָואלְט דֶערְצֵיילְט פַאר'ן אֵייבֶּערְשְׁטְן זַיין גַאנְצֶע עָבַר, עֶר וָואלְט גֶעבֶּעטְן דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן אַלֶעס וָואס עֶר דַארְף הָאבְּן אוֹיף וַוייטֶער בְּרוּחֲנִיּוּת וּבְגַשְׁמִיּוּת, אוּן אַזוֹי וָואלְט עֶר צוּבִּיסְלֶעךְ אַרוֹיסְגֶעקְרָאכְן פוּן אַלֶע זַיינֶע פְּרָאבְּלֶעמֶען אוּן שְׁוֶועריקֵייטְן, אוּן עֶר וָואלְט מַצְלִיחַ גֶעוֶוען אִין לֶעבְּן אוֹיפְ'ן שֶׁענְסְטְן אוֹפָן.

דֶער רֶבִּי זָאגְט (שִׂיחוֹת הָרַ"ן, סִימָן רכ"ח) אַז אֲפִילוּ אוֹיבּ מֶען קֶען טְרֶעפְן גֶעצֵיילְטֶע עֶרְלִיכֶע אִידְן וָואס רֶעדְן נִישְׁט צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן, זֶענֶען זֵיי אָבֶּער זֵייעֶר צוּפְלוֹיגֶענֶע מֶענְטְשְׁן, זֵיי הָאבְּן נִישְׁט קַיין יִשּׁוּב הַדַּעַת. אַ אִיד וָואס גֶעוואוֹינְט זִיךְ צוּ צוּ רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן בַּאקוּמְט עֶר אַ גֶעוַואלְדִיגֶע יִשּׁוּב הַדַּעַת, עֶר וֶוערְט אַ רוּאִיגֶער מֶענְטְשׁ, עֶר וֵוייסְט וָואס עֶר ווִיל אוּן עֶר הָאט דֶעם קָאפּ אוֹיפְן פְּלַאץ.

אָן רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן אִיז דֶער מֶענְטְשׁ פַארְשְׁלָאפְן, אֲפִילוּ וֶוען עֶר לֶערְנְט אוּן עֶר דַאוֶונְט אִיז אוֹיךְ אַלֶעס פַארְשְׁלָאפֶענְרְהֵייט, עֶר וֵוייסְט נִישְׁט וָואס עֶר ווִיל אִין לֶעבְּן, זַיין מֹחַ שְׁלָאפְט.

וֶוען מֶען הוֹיבְּט אָבֶּער אָן רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן, אֲפִילוּ פוּן אָנְפַאנְג אִיז עֶס זֵייעֶר שְׁוֶוער, מֶען קֶען שְׁפִּירְן וִוי מֶען רֶעדְט צוּ דִי וַואנְט חַס וְשָׁלוֹם. אַ אִיד וָואס גְלֵייבְּט אָבֶּער אוּן וֵוייסְט אַז דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער אִיז דָא אוּן עֶר אִיז אִיבֶּעראַל, עֶר הֶערְט אוֹיס יֶעדְן מֶענְטְשׁ, וֶועט עֶר זִיךְ אָנְשְׁטְרֶענְגֶען צוּ רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן אֲפִילוּ וֶוען עֶס אִיז שְׁוֶוער, אוּן מִיט דִי צַייט וֶועט עֶר אָנְהוֹיבְּן שְׁפִּירְן אַז דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער הֶערְט אִים אוֹיס, אוּן דָאס וֶועט אִים בְּרֶענְגֶען צוּ דִי גְרֶעסְטֶע הַצְלָחוֹת.

דָאס רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן בְּרֶענְגְט אַרַיין אִינֶעם מֶענְטְשׁ אַ זֶעלְבְּס-זִיכֶערְקֵייט, מֶען זָאל נִישְׁט מוֹרָא הָאבְּן פוּן קֵיינֶעם, מֶען זָאל וִויסְן אוּן גֶעדֶענְקֶען אַז נָאר דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער פִירְט דִי וֶועלְט, קֵיינֶער קֶען נִישְׁט שְׁלֶעכְטְס טוּן פַאר אַ צְוֵוייטְן אָן רְשׁוּת פוּנֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן. אַ אִיד וָואס רֶעדְט צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן בַּאקוּמְט אַ שְׁטַארְקֶע אֱמוּנָה, עֶר וֵוייסְט אוּן עֶר פִילְט אַז נָאר דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער אִיז דֶער בַּעַל הַבַּיִת, נָאר פוּן אִים דַארְף מֶען מוֹרָא הָאבְּן, אוּן נָאר פוּן אִים דַארְף מֶען בֶּעטְן אַלֶעס וָואס מֶען דַארְף הָאבְּן.

דֶערִיבֶּער, דִי עֶרְשְׁטֶע זַאךְ וָואס מֶען דַארְף אַהֵיימְנֶעמֶען פוּן אוּמַאן אִיז אָנְצוּהוֹיבְּן רֶעדְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן אוֹיף אִידִישׁ, אוּן אַזוֹי וֶועט מֶען הָאבְּן אַ גְלִיקְלִיךְ לֶעבְּן.

פְרֵייליךְ זַיין

דִי צְוֵוייטֶע זַאךְ וָואס מֶען דַארְף זִיךְ פָארְנֶעמֶען אִיז שְׁטֶענְדִיג צוּ זַיין פְרֵייליךְ, נִישְׁט צוּ זַיין גֶעפַאלְן בַּיי זִיךְ, אַ אִיד דַארְף זִיךְ אַלֶעמָאל מְחַי' זַיין מִיט דִי

<<<<<<

>>>>>>

גוטע זאַכן וואָס ער האָט, זיך פֿרייען מיט דעם, און נישט קוקן אויף די שלעכטע חלקים וואָס ער האָט.

סיי ברוחניות, האָט אונז דער רבי אויסגעלערנט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) אַז אַ איד דאַרף קוקן נאָר אויף די פּינטעלע גוטס וואָס ער האָט. דער יצר הרע האָט ליב צו צוברעכן אַ מענטש אַז ער איז שוין גאָרנישט ווערד, ער איז פול מיט עבירות און אַז דער אייבערשטער דאַרף אים שוין נישט האָבן.

דער מענטש מיינט נעבעך אַז ער טוט אַ גוטע זאַך מיט דעם וואָס ער איז צוברָאכן, ער איז דאָך צוברָאכן וועגן זיינע עבירות וואָס ער האָט געטון. ער כאַפּט אָבער נישט אַז מיט דעם ווערט ער אַריינגעשלעפּט אינעם נעץ פון יצר הרע וואָס וויל אים אַוועק שלעפּן פונעם אייבערשטן, ווייל מיט דעם וואָס ער ווערט צוברָאכן ווערט ער שוין מער נישט האָבן קיין חשק ממשיך צו זיין צו דינען דעם אייבערשטן, ער וועט אינגאַנצן אויפגעבן.

דערפאַר זאָגט דער רבי אַז מען דאַרף טון פּונקט פאַרקערט, נישט קוקן אויף די שלעכטס וואָס מען האָט געטון, נאָר קוקן אויף די גוטע זאַכן וואָס מען טוט. חז"ל זאָגן (ברכות נ"ז.) "אֲפִילוּ רֵיקָנִים שֶׁבְּךָ מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרִמּוֹן", יעדער איד איז אָנגעפילט מיט מצוות, און אויף דעם דאַרף מען קוקן, און מיט דעם דאַרף מען זיך שטאַרקן, און דאָס וועט שוין מאַכן אַז מען זאָל ווערן אינגאַנצן גוט.

און די זעלבע איז אויך בגשמיות. אַ מענטש איז צוגעוואוינט צו קוקן נאָר אויף זיינע דורכפעלער און אויף זיינע צרות, ער פילט נישט אַז ער האָט מיט וואָס זיך מחי' צו זיין. זאָגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ה) אויפ'ן פּסוק (תהלים ד', ב') "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי", אַז אפילו אין די צרות קען מען אויך טרעפן הרחבות. ווען מען קוקט גוט, זעט מען אַז דער מצב איז נישט אַזוי שלעכט, עס איז דאָ גענוג און נאָך גוטס וואָס אַ מענטש האָט, ער קוקט אָבער נישט אויף דעם, ער קוקט נאָר אויף די שווערע חלקים, ווערט ער פון דעם אינגאַנצן צופאַלן.

דער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) "מִצְוָה גְּדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד", עס איז אַ גרויסע מצוה צו זיין פריילעך אַלעמאָל. עס איז נישט גרינג צו זיין פריילעך, בטבע ציט אַ מענטש מער צו טרויעריגקייט ווי צו שמחה, אָבער מען דאַרף זיך אָנשטרענגען יאָ צו זיין פריילעך, מען דאַרף זיך אָנשטרענגען נישט צו זיין געפאַלן ביי זיך, נאָר שטענדיג קוקן אויף די גוטע חלקים וואָס מען האָט, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, און מיט דעם זיך מחי' און מחזק זיין.

אַז מיר האָבן זוכה געווען צו זיין אין אומאַן, לאָמיר זיך פאַרנעמען פון יעצט און ווייטער צו פאָלגן דעם רבי'ן און זיין פריילעך, מיר זאָלן זיין אויפגעלייגט און גוטמוטיג שטענדיג.

יעדער קען לערנען תורה

דער רבי האָט אונז געגעבן אַ געוואַלדיגע מתנה, אַ 'סדר דרך הלימוד', אַ וועג ווי אַזוי יעדער איד אָן אויסנאַם, נישט קיין חילוק אין וואָסערע מצב ער איז, קען זוכה זיין צו לערנען תורה. דער רבי זאָגט (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) אַז מען קען לערנען תורה אפילו ווען מען זאָגט בלויז די ווערטער, אפילו מען פאַרשטייט נישט וואָס מען זאָגט, און מען געדענקט נישט וואָס מען האָט געלערנט.

אַזוי ווי דער גוף דאַרף עסן, און אויב עסט ער נישט קען ער נישט אָנגיין. די זעלבע דאַרף די נשמה אויך עסן, און אָן דעם קען ער נישט אָנגיין. די עסן פאַר די נשמה איז די הייליגע תורה, אַזוי ווי דער רבי זאָגט (שיחות הר"ן, סימן כ"ג) "וואויל איז דעם וואָס עסט יעדן טאָג אַפּאָר פּרקים משניות, און טרינקט אַפּאָר קאַפּיטלעך תהלים, און טוט זיך אָן מיט מצוות". נאָר די תורה איז די עסן פאַר די נשמה.

ליידער זענען אָבער דאָ אַסאַך אידן וואָס לערנען נישט, ווייל מען האָט נישט קיין געדולד צו לערנען, מען האָט נאָכנישט געטראָפן די פּאַסיגע חברותא צו לערנען, מען האָט זיך נאָכנישט געקענט צוזאַמנעמען צו אַ געהעריגע סדר פון לערנען. אָבער מיט'ן 'סדר דרך הלימוד' פון רבי'ן קען יעדער איד זוכה זיין צו לערנען, מען דאַרף נישט קיין קאָפּ דערצו, מען דאַרף בלויז עפענען דעם חומש, די משניות, די גמרא, און אַזוי ווייטער אַלע אַנדערע ספרים, און אָנהויבן זאָגן די ווערטער. דאָס קען יעדער איד טון, און דאָס ברענגט אַריין אינעם מענטש אַ געוואַלדיגע סיפּוק אין לעבן, דאָס ברענגט אַריין אַ חשק צו די תורה, עס ברענגט אַז מען זאָל פילן די זיסקייט פון די תורה. דער רבי זאָגט אַז ווען אַ איד וועט לערנען אויף דעם וועג, וועט

<<<<<<

שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּרֶסְלֶב

ווי אַזוי קען מען וויסן וואו ס'איז דער אֶמֶת'ער פּלאַץ צו וואו מ'דאַרף גיין?

שְׁאֵלָה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ווי אַזוי קען מען וויסן וואו ס'איז דער ריכטיגער אֶמֶת'ער פּלאַץ וואו מ'דאַרף גיין, ס'זענען דאָ אַזויפיל רבנים און רבי"ס, ווי אַזוי קען מען וויסן וואו ס'איז דער פּלאַץ וואו מ'דאַרף גיין? אויך וויל איך וויסן אויב מ'טרעפט אַ פּלאַץ וואו מ'ווערט מחוזק צו דינען דעם אייבערשטן, און די עלטערן זענען מתנגד אויף דעם פּלאַץ, אויב מעג מען אַהינגיין?

אַ גרויסן יישר כח פאַר אַלעס.

תְּשׁוּבָה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' לסדר כי תבוא לאומאַן, י"ט אלול, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

איך האָב ערהאַלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש שרייבט אין די צוואה (אות טו) אַ תשובה אויף דיין שאלה, איך בין דיר מעתיק אַ שטיקל פון די צוואה:

"ווי אַזוי קען מען וויסן אויב איינער איז אַ פאַלשער מנהיג? דער סימן דערצו זאָגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ב) אַז ווען אַ מענטש גייט צו אַן אמת'ער צדיק דאַן פאַלט אויף אים אַרויף אַ שפלות, ער פילט אַז ער איז דער ערגסטער מענטש, און ער האַלט זיך נישט גרעסער פון אַ צווייטן. אויב אָבער ווען מען גייט צו אַ מענטש, און מען באַקומט דאָרט אַ גאווה און מען האַלט זיך גרעסער פון אַ צווייטן, אַז נאָר ער ווייסט דעם אמת און קיינער ווייסט נישט דעם אמת, דאָס איז אַ סימן אַז מען איז ביי אַ פאַלשן מנהיג און מען דאַרף אַנטלויפן פון דאָרט. פון אַן אמת'ן צדיק באַקומט מען שפלות.

נאָך אַ סימן איז דאָ אַז אַן אמת'ער צדיק איז מעורר זיינע מענטשן צו לערנען די הייליגע תורה, און אַ פאַלשער מנהיג וועט רעדן פון אַלעס אויסער פון תורה. דעריבער ווען איר גייט צו אַ מענטש און איר זעט אַז דורך יענעם באַקומט איר אַ חשק צו לערנען פלייסיג די הייליגע תורה, איז אַ סימן אַז איר זענט ביי אַן אמת'ן צדיק", עד כאן לשונו.

אויף די פראַגע וכו'; זאָלסטו וויסן אַז דער רבי זאָגט (שיחות הר"ן, סימן ו): "הַיֵּצֶר הָרָע דּוֹמֶה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרָץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְיָדוֹ סְגוּרָה וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּתוֹכָהּ", דער יצר הרע איז צוגעגליכן צו אַ מענטש וואָס לויפט צווישן מענטשן מיט אַ פאַרמאַכטע האַנט, ער פּאַפּט אויס אַלעמען און פרעגט זיי: "וואָס האָב איך אין מיין האַנט?" פאַר יעדן איינעם דאַכט זיך אַז ער האָט אין זיין האַנט דאָס וואָס ער וויל, דעריבער לויפן אים אַלע נאָך ווייל מען מיינט אַז מען וועט באַקומען די זאַך וואָס מען וויל, "וְאַחַר־כָּךְ הוּא פּוֹתֵחַ אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם", אָבער ביים ענדע עפנט ער זיין האַנט און מען זעט אַז עס איז גאָרנישט דאָ דאָרט, אַזוי אויך - זאָגט דער רבי - איז מיט'ן יצר הרע, "כְּמוֹ כֵן מַמָּשׁ הַיֵּצֶר הָרָע, שֶׁהוּא מְרַמֶּה כָּל הָעוֹלָם, וְהַכֹּל רָצִים אַחֲרָיו וּמְרַמֶּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד", ער רעדט איין אַ מענטש אַז ער זאָל אים נאָכלויפן ווייל אַזוי וועט ער באַקומען אַלע זיינע תאוות, אָבער ביים סוף ווען דער מענטש גייט אַוועק פון די וועלט, עפנט ער זיין האַנט און מען דערזעט זיך אינגאַנצן אָפּגעפּאַטשט נאָכדעם וואָס מען איז אים נאָכגעלאָפן אַ גאַנץ לעבן אומזיסט.

מוהרא"ש זאָגט אַז דער שיחה פון רבי'ן גייט אַרויף בכללות אויף אַלע תאוות און בפרטיות אויף דעם וואָס אַ מענטש לויפט נאָך אַ מנהיג, אַ רבי וכו'; דער רבי לויפט אַרום מיט אַ פאַרמאַכטע האַנט און אַלע חסידים לויפן אים נאָך, יעדער מיינט אַז ער האָט עפּעס, ביז עס קומט דעם לעצטן טאָג פון לעבן עפנט דער מנהיג זיינע הענט און מען זעט ליידיגע הענט השם ירחם; ווען מען גייט צו אַ רבי טאָר מען זיך נישט לאָזן נאַרן, דער עיקר דאַרף מען קוקן 'וואָס גיבט מיר דער רבי אין מיינע הענט? מיט וואָס גיי איך אַהיים? אויב דער רבי איז מיר מזכה מיט תורה, ער ברענגט אַריין אין מיר אמונה ברורה ומזוככת, איך הייב אָן שפּירן ווי אַלעס איז דער אייבערשטער' - דעמאָלט איז גוט, אָבער סתם גיין צו אַ רבי וואָס גיבט דיר גאָרנישט, נאָר צוליב דעם וואָס דיינע עלטערן גייען דאָרט - איז נישט ריכטיג.

מען זעט בגשמיות, ווען אַ מענטש איז נישט געזונט זוכט ער אַ דאָקטער וואָס קען אים היילן, דאָרט איז נישט דאָ די גאַנצע זאַך: "איך גיי צו דעם דאָקטער ווייל זיין טאַטע איז געווען מיין טאַטנ'ס דאָקטער", נאָר אַ מענטש קוקט וואָס איז גוט פאַר אים, ווער היילט אים? ווער נעמט אים אַרויס פון זיינע מחלות? אַזוי דאַרף מען קוקן ווען עס קומט צו עבודת השם. אַזוי ווי דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל): "דער צדיק איז אַזוי ווי אַ דאָקטער"; ער היילט אויס דעם מענטש ברוחניות, דאַרף מען קוקן אויף תכלית, ווער ברענגט דיר נאָענט צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאָל העלפן זאָלסט האָבן הצלחה אין אַלע ענינים.

אַ כתיבה וחתימה טובה, און אַ גוט געבענטשט יאָר.

(עצתו אמונה, פ' כי תבוא תשע"ט)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים קען מען זען אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 845-200-7132

BreslevCenter.com\answers

>>>>>>

זִיךְ צוּם סוֹף אִים עֶפֶּענֶען דִי טוֹיעֶרְן אוּן עֶר וֶועט פַארְשְׁטֵיין אוּן קֶענֶען אַלֶעס וָואס עֶר הָאט גֶעלֶערְנְט.

עֶס זֶעט אוֹיס זֵייעֶר מָאדְנֶע, "סְתַם צוּ זָאגְן דִי וֶוערְטֶער? וָואס וֶועל אִיךְ הָאבְּן פוּן דֶעם? וָואס וֶועל אִיךְ אוֹיפְטוּן מִיט דֶעם? אֶפְשָׁר אִין דִי צַייט זָאל אִיךְ עֶנְדֶערְשׁ לֶערְנֶען גֶעהֶערִיג?", אוֹיף דִי אַלֶע קַשְׁיוֹת, דַארְף זִיךְ אַ מֶענְטְשׁ אַלֵיינְס גוּט אָנְקוּקְן, "וָואס הָאבּ אִיךְ גֶעטוּן בִּיז הַיינְט, אוּן וָואס טוּ אִיךְ יֶעצְט?" וֶוען מֶען וֶועט זִיךְ גוּט בַּאטְרַאכְטְן, וֶועט מֶען זֶען אַז עֶס לוֹיפְן דוּרְךְ דִי טֶעג אוּן יָארְן מִיט גָארְנִישְׁט, וַוייל אוֹיבּ מֶען וִויל נָאר לֶערְנֶען גֶעהֶערִיג, אוּן רוֹב צַייט קֶען מֶען דָאךְ נִישְׁט לֶערְנֶען גֶעהֶערִיג, אוּן אַסַאךְ מֶענְטְשְׁן קֶענֶען בִּכְלַל נִישְׁט לֶערְנֶען גֶעהֶערִיג, גֵייט אַוֶועק דִי צַייט מִיט גָארְנִישְׁט.

דֶערְפַאר זָאל זִיךְ אַ מֶענְטְשׁ נִישְׁט צוּהֶערְן צוּ אֵיינֶעם וָואס רֶעדְט אִים אָפּ פוּן צוּ לֶערְנֶען אוֹיפְן רֶבִּי'נְס וֶועג, צוּ זָאגְן אַסַאךְ תּוֹרָה, אִין דִי צַייט וָואס עֶר זֶעט דָאךְ אַז זַיינֶע טֶעג גֵייעֶן אִים אַרִיבֶּער מִיט גָארְנִישְׁט, אוּן וֶוען עֶר פָאלְגְט דֶעם רֶבִּי'ן כַאפְּט עֶר אַרַיין אַסַאךְ תּוֹרָה. עֶס וֶועט קוּמֶען אֵיין טָאג, וָואס עֶס וֶועט אִים גוּט צוּנִיץ קוּמֶען דִי אַלֶע פְּרָקִים מִשְׁנַיוֹת, דִי אַלֶע בְּלֶעטֶער גְמָרָא, דִי אַלֶע סִימָנִים אִין שֻׁלְחָן עָרוּךְ, אוּן אַלֶע קַאפִּיטְלֶעךְ תְּהִלִּים, וָואס עֶר הָאט אַרַיינְגֶעכַאפְּט אוֹיף דִי וֶועלְט.

אַז מִיר הָאבְּן זוֹכֶה גֶעוֶועזְן צוּ פָאלְגְן דֶעם רֶבִּי'ן אוּן קוּמֶען רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוֹיף אוּמַאן, דַארְפְן מִיר זֶען צוּ פָאלְגְן דֶעם רֶבִּי'ן אוּן אָנְהוֹיבְּן לֶערְנֶען פְלַייסִיג אַזוֹי וִוי דֶער רֶבִּי הָאט אוּנְז אוֹיסְגֶעלֶערְנְט.

לָאמִיר מַמְשִׁיךְ זַיין דֶעם רֶבִּי'נְס רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוֹיךְ אוֹיף דִי גַאנְצֶע יָאר, לָאמִיר מִיטְנֶעמֶען אַהֵיים דִי אַלֶע הֵיילִיגֶע עֵצוֹת פוּן רֶבִּי'ן, וֶועט אוּנְז זַיין גוּט אוֹיף דִי וֶועלְט אוּן אוֹיף יֶענֶע וֶועלְט.

(מַחֲזוֹר "עֵת רָצוֹן", הַבְדָּלָה)

בית המדרש "היכל הקודש" ברסלב

בליצרקובסקיה 28 - אומאן

זמנים לראש השנה תש"פ

שבת פרשת נצבים

זמן הדלקת הנרות........................6:30
מנחה וקבלת שבת.........בזמן הדלקת הנרות
באטע ליל שב"ק..........................9:30
שחרית......................................9:30
מנחה ושלש סעודות.......................6:30
זמן מוצאי שב"ק..........................7:57

ערב ראש השנה

סליחות ליל זכור ברית.....................1:00
פדיון נפש........................אחר סליחות
שחרית ערב ראש השנה....................8:00
פדיון נפש.........................אחר שחרית

ראש השנה

זמן הדלקת הנרות..........................6:25
מנחה ערב ר"ה.............בזמן הדלקת הנרות
שחרית.......................................8:00
מנחה..6:00
דרשה..6:30
זמן מוצאי יו"ט.............................7:51

מוסדות היכל הקודש ברסלב

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה **ליפא שווארץ** הי"ו

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

ר' ליפא איז גאר שטארק איבערגעגעבן פאר די מוסדות בכלל און פאר יעדן פון אנשי שלומינו בפרט, שטענדיג איז ער גרייט ארויסצוהעלפן מיט אלעם וואס פעלט זיך אויס, זאל דער אייבערשטער העלפן אז די אלע גרויסע זכותים זאלן אים ביישטיין, ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

ערליכע "אומאן פארברענג" פארגעקומען די וואך

דעם פארגאנגענעם מאנטאג נצבים איז פארגעקומען די יערליכע "אומאן פארברענג", וואו די חשובע פרויען פון אנשי שלומינו זענען זיך צוזאם געקומען זיך צו שטארקן איינאיינעם און דאנקען דעם אייבערשטן אויף די גרויסע זכי' אז זייערע מענער זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן, און א דאנק דעם האבן זיי געטרייע מענער וואס העלפן אין שטוב, און פירן ערליכע שיינע שטובער, לערנען יעדן טאג, זענען מקפיד צו דאווענען מיט מנין, ברענגען אריין א שמחה אין שטוב.

און אזוי ווי יעצט דערנענטערט זיך די הייליגע ראש השנה טעג וואס דער הייליגע רבי האט געבעטן און געפאדערט אז יעדער זאל קומען צו אים אויף יום טוב, פארקוקט יעדער איינער אויף די שוועריקייטן, די מענער פארקוקן אויף זייער באקוועמליכקייט פון זיין אין זייער שטוב וואו זיי האבן אזוי ליב צו פארברענגען, בפרט אום שבת ויום טוב, און זיי פארן שעות ארוכות און ויילן אויף יום טוב ווי בחורים אין א דארמיטארי, שלאפן אויף א פרעמדע בעט, וכו' וכו', און די פרויען פארקוקן אויף זייער באקוועמליכקייט און לאזן זייערע מענער פארן, און דארפן זיך אפגעבן מיט זייערע קינדער אליינס אן זייער הילף, און פירן די שבת און יום טוב טישן אליינס אן דעם מאן, און דאס אלעס טוט מען מיט א גרויס שמחה, וויסענדיג אז די אלע שוועריקייטן צאלט זיך אויס בכפל כפלים, נאכ'ן הערן דעם הייליגן רבינ'ס צוזאג צו העלפן די אלע וואס קומען צו אים, אז זיי זאלן האבן א גוט געבענטשט יאר.

עס איז געווען גאר א שיינער פראגראם, א רייכע מאלצייט איז סערווירט געווארן, עס איז געהערט געווארן שיינע דרשות, א הערליכע פארשטעלונג איז אהערגעשטעלט געווארן, און נאך פילע שיינע זאכן פון וואס די פרויען האבן גאר שטארק הנאה געהאט.

ווער עס איז געווען ביי מיר ראש השנה, קען זיך זייער פרייען א גאנץ יאר!

***

אומאנ'ער עירוב נעמט אריין דעם נייעם בנין

דער יושב ראש וועד העירוב ד'אומאן, הר"ר אליעזר יודא קעניג שליט"א, האט געמאלדן פאר'ן ראש ישיבה שליט"א אז ער ברייטערט אויס דעם עירוב אין אומאן עס זאל אריינעמען דעם נייעם בנין אין אומאן פון ראש ישיבה שליט"א.

די אלע הונדערטער אידן וואס וועלן זיך בע"ה איינקווארטירן אין דעם בנין, און אזוי אויך נאך פילע אידן פון איבער די גאנצע וועלט וואס וועלן ווילן איבער די לענג און ברייט פון אומאן וואס ווילן קומען מיטהאלטן די תפילות און דרשות פון ראש ישיבה שליט"א זענען זייער מכיר טובה דעם וועד העירוב אין אומאן, פאר'ן זיי אנטקעגן קומען מיט'ן אונטערנעמען אזא קאסטבארן פראיעקט אויסצוברייטערן דעם עירוב עס זאל אויך אריינעמען דעם נייעם בנין היכל הקודש אין אומאן אויף די בילאצערקאווסקע גאס.

דער עירוב קומט ספעציעל צוניץ אין אזא יאר ווי יעצט וואס ראש השנה געפאלט אויס זונטאג נאכט, און דער עולם קומט שוין אויף שבת קודש.

דער עולם וועט בעז"ה אויסנוצן דעם עירוב צו קענען קומען און גיין פון בנין צום הייליגן ציון און אויסגיסן דאס הארץ ביים אייבערשטן און פועל'ן א גוט געבענטשט יאר.

שמחים לשמרו ולערב עירובו!

***

פדיון נפש ערב ראש השנה אין אומאן

ווי באקאנט פלעגן אנשי שלומינו זיך פירן צו געבן פאר מוהרא"ש יעדעס יאר אום ערב ראש השנה אין אומאן "פדיון נפש", אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן רי"ד) אז ערב ראש השנה זאל מען געבן א פדיון.

מוהרא"ש האט געזאגט אז די גרעסטע צדקה וואס עס איז פארהאן איז צו געבן געלט צו קענען מער און מער פארשפרייטן דעם רבינ'ס עצות אויף דער וועלט, דאס איז די בעסטע וועג ווי אזוי מחי' צו זיין מענטשן, און דאס בלייבט פאר די מענטשן אויף אייביג. דעריבער פלעגט מוהרא"ש נוצן די געלט פון די פדיונות אויף צו דרוקן דעם רבינ'ס ספרים און צו בויען דעם רבינ'ס מוסדות, צו קענען מיט דעם ווייטער פארשפרייטן דעם רבינ'ס אור אויף דער וועלט.

דאס יאר וועלן אנשי שלומינו ווייטער געבן "פדיון נפש" אין אומאן פאר דעם זעלבן צוועק, מען וועט קענען געבן דעם "פדיון נפש" פאר'ן ראש ישיבה שליט"א ערב ראש השנה אין אומאן, מ'קען זען די זמנים פאר פדיון נפש אין אומאן אין א באזונדערע קעסטל אינעם גליון, ווי אויך וועט זיין טישלעך ביים ציון הקדוש און אויף די הויפט גאסן אין אומאן, וואו מ'וועט קענען געבן די פדיון נפש. מ'קען אויך מנדב זיין פדיון נפש אויפ'ן אדרעס:

https://breslevcenter.com/pidyen-nefesh

דאס ארויסהעלפן פארשפרייטן דעם רבינ'ס עצות אויף דער וועלט, איז די בעסטע הכנה צום הייליגן ראש השנה.

פדה בשלום נפשי!

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה **אברהם יהושע ווערבערמאן** הי"ו

צו די אפשערן פון זיין זון נחמן נתן למז"ט

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידי'ס, USB'ס, SD'ס, און נאך;
דעליווערט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361

< BreslevCenter.com >

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעספעפיס; און נאך

212-444-9169/ 845-351-9060 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל **breslevcenter@gmail.com**

חיזוק יומי אימעיל **chizikyomi@gmail.com/** טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**